

Dosarul nr. 3ra-1017/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: T. Avasiloaie)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

28 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Inspectoratul General de Carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Andriuța Cristina împotriva Inspectoratului General de Carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la obligarea stabilirii duratei concediului anual de odihnă, obligarea stabilirii compensației bănești pentru concediul nefolosit și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 5 august 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul depus de Andriuța Cristina, casată hotărârea din 17 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La 18 aprilie 2019, Andriuța Cristina a depus cerere de chemare în judecată împotriva Departamentului Trupelor de Carabinieri al MAI (în prezent Inspectoratul General de Carabinieri al MAI) cu privire la obligarea stabilirii duratei concediului anual de odihnă, obligarea stabilirii compensației bănești pentru concediul nefolosit și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că prin hotărârea din 11 august 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Andriuța Cristina și a fost recunoscut ca fiind ilegal răspunsul Departamentului Trupelor de Carabinieri al MAI nr. 1/2-A83/15 din 28 decembrie 2015, fiind obligat Departamentul Trupelor de Carabinieri al MAI să-i stabilească Cristinei Andiuța, începând cu 1 februarie 2016, timpul de muncă parțial de 7 ore în funcția deținută până la survenirea riscului asigurat cu păstrarea indemnizației pentru concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, și a fost încasat de la Departamentul Trupelor de Carabinieri al MAI salariul pentru absența forțată de la muncă, calculat pentru 7 ore de muncă, pentru perioada 1 februarie 2016 -11 august 2016.

În contextul dat a menționat că hotărârea instanței de fond a fost menținută prin decizia din 5 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și respectiv încheierea irevocabilă din 21 martie 2018 a Curții Supreme de Justiție.

A relatat că în cadrul procedurii de executare silită a hotărârii sus-enunțate, de către debitorul Departamentul Trupelor de Carabinieri al MAI a fost emis ordinul nr. 34 din 6 februarie 2019 cu privire la executarea încheierii nr. 023-90/19 din 16 ianuarie 2019 privind primirea, intentarea procedurii de executare, emis de către executorul judecătoresc, fiind stabilit în pct. 1 timp de muncă parțial de 7 ore pentru perioada de la 1 februarie 2016 până la 24 octombrie 2016.

A explicat că potrivit extrasului din ordin al Brigăzii nr. 1 mobil-operativă nr. 208 din 27 octombrie 2016 a fost inclusă sintagma „Date referitoare la folosirea concediilor: pentru anul 2013, i se cuvin 8 (opt) zile. Să i se achite compensația bănească pentru 8 (opt) zile, concediul nefolosit pentru anul 2013”, iar pentru anul 2016 nefiind indicat nicio mențiune în privința concediului.

A susținut că întru apărarea dreptului încălcat, la data de 5 martie 2019, a expediat în adresa Departamentului Trupelor de Carabinieri al MAI cererea prealabilă, prin care a solicitat calcularea și stabilirea duratei concediului anual de odihnă pentru perioada timpului de muncă parțial stabilit și anume 1 februarie 2016 - 24 octombrie 2016 precum și achitarea compensației bănești pentru concediul nefolosit pentru aceeași perioadă.

A precizat că la data de 22 martie 2019, Departamentul Trupelor de Carabinieri al MAI, ca urmare a examinării cererii prelabile a emis răspunsul nr. 1/2-A50/19 din 22 martie 2019 prin care a comunicat despre imposibilitatea satisfacerii cerințelor înaintate invocând următoarele motive: solicitarea nu se regăsește în hotărârea din 11 august 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău; la data depunerii cererii prelabile reclamanta nu îndeplinea serviciul militar prin contract fapt confirmat prin ordinul Departamentului Trupelor de Carabinieri al MAI nr. 231 ef. din 24 octombrie 2016; aflarea pe rolul instanței de judecată a acțiunii privind încasarea din contul Departamentului Trupelor de Carabinieri al MAI a salariului pentru absența forțată de la lucru pentru 7 ore de muncă pentru perioada 12 august 2016-24 octombrie 2016.

Având în vedere prevederile art. 17 Cod administrativ, a remarcat că dreptul vătămat este dreptul de a beneficia de achitarea compensației bănești pentru concediul anual nefolosit calculat pentru perioada timpului de muncă parțial stabilit și anume 1 februarie 2016 – 24 octombrie 2016, drept apărut la data de 6 februarie 2019, când prin ordinul Departamentului Trupelor de Carabinieri al MAI nr. 34 ef. din aceeași dată a fost stabilit timp de muncă parțial pentru perioada de 1 februarie 2016 – 24 octombrie 2016.

A afirmat că dreptul la concediu anual de odihnă este unul garantat și este acordat tuturor salariaților care activează, respectiv reieșind din faptul că a fost lipsită de posibilitatea de a munci, ce se constată prin hotărârea din 11 august 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, Departamentul Trupelor de Carabinieri al MAI odată cu stabilirea timpului de muncă parțial și dispunerea achitării salariului pentru aceeași perioadă, urma să ofere și concediul anual pentru aceeași perioadă.

Prin urmare, este de părere că Departamentul Trupelor de Carabinieri al MAI în mod neîntemeiat a respins solicitarea cu privire la calcularea concediului anual pentru

perioada 1 februarie 2016-24 octombrie 2016 și achitarea compensației pentru nefolosirea acestuia.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 97¹ alin. (1) și (2), 112, 119 alin. (1) din Codul muncii, art. 14 din Legea cu privire la statutul militarilor nr. 162 din 22 iulie 2005, pct. 114, 117 din Regulamentul cu privire la modul de îndeplinire a serviciului militar în Forțele Armate aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 941 din 17 august 2006, art. 20, 36 alin. (1), 189 alin. (1) Cod administrativ.

A solicitat admiterea acțiunii, obligarea Departamentului Trupelor de Carabinieri al MAI la calcularea, stabilirea duratei concediului anual de odihnă pentru perioada timpului de muncă parțial stabilit pentru perioada 1 februarie 2016-24 octombrie 2016, obligarea Departamentului Trupelor de Carabinieri al MAI la achitarea compensației bănești pentru concediul nefolosit pentru perioada 1 februarie 2016-24 octombrie 2016, conform legislației în vigoare și repararea prejudiciului moral în mărime de 5 000 lei.

Prin hotărârea din 17 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată a fost respinsă.

La 10 ianuarie 2020, Andriuța Cristina a depus apel împotriva hotărârii din 17 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Prin decizia din 5 august 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul depus de Andriuța Cristina, casată hotărârea din 17 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial, fiind obligat Inspectoratul General de Carabinieri al MAI să-i achite Cristinei Andriuța compensația bănească pentru concediul nefolosit pentru perioada 1 februarie 2016-24 octombrie 2016 și a fost încasat de la Inspectoratul General de Carabinieri al MAI în beneficiul Cristinei Andriuța prejudiciul moral în mărime de 500 lei.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a reținut prevederile art. 97¹ alin. (1) și (2), 112, 114 alin. (1) lit. c). 115 alin. (1) și (2) din Codul muncii, art. 2006 alin. (1), 2036 alin. (1) 2037 alin. (1) și alin. (2) Cod civil, care reglementează aspecte ce țin de garanții pentru salariații cu timp de muncă parțial, concediul de odihnă anual, calcularea vechimii în muncă care dă dreptul la concediu de odihnă anual, modul de acordare a concediului de odihnă anual, răspunderea pentru prejudiciul cauzat de o autoritate publică sau de o persoană cu funcții de răspundere, repararea prejudiciului moral, mărimea despăgubirii pentru prejudiciul moral.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele cauzei, instanța de apel a reținut că angajatul odată cu repunerea în drepturile încălcate, beneficiază și de celelalte drepturi de care a fost lipsit, inclusiv dreptul la concediu, respectiv de dreptul la plata compensației pentru concediul nefolosit. Totodată a reținut că suma de 500 lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral suportat de Andriuța Cristina este suficientă pentru a compensa consecințele vătămării dreptului acesteia.

La 4 septembrie 2020, Inspectoratul General de Carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne a depus recurs motivat împotriva deciziei din 5 august 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată.

A menționat că prin hotărârea din 11 august 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de către Andriuța Cristina și a fost recunoscut ca fiind ilegal răspunsul Departamentului

Trupelor de Carabinieri al MAI nr. 1/2-A83/15 din 28 decembrie 2015, fiind obligat Departamentul Trupelor de Carabinieri al MAI să-i stabilească Cristinei Andriuța, începând cu 1 februarie 2016, timpul de muncă parțial de 7 ore în funcția deținută până la survenirea riscului asigurat cu păstrarea indemnizației pentru concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, și a fost încasat de la Departamentul Trupelor de Carabinieri al MAI salariul pentru absența forțată de la muncă, calculat pentru 7 ore de muncă, pentru perioada 1 februarie 2016 - 11 august 2016, în rest pretenția Cristinei Andriuța privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 1000 lei a fost respinsă ca neîntemeiată.

A susținut că, hotărârea sus-menționată fiind supusă căilor de atac a fost menținută, devenind irevocabilă prin încheierea din 21 martie 2018 a Curții Supreme de Justiție.

În contextul dat, a indicat că la data de 6 februarie 2019 a fost emis Ordin nr. 34 cu privire la executarea încheierii nr. 023-90/19 din 16 ianuarie 2019 privind primirea, intentarea procedurii de executare, emis de către executorul judecătoresc Ghețiu Liudmila, prin care a fost stabilit intimatei timpul de muncă parțial de 7 ore în funcția deținută până la survenirea riscului asigurat, cu păstrarea indemnizației pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, pentru perioada de timp de la 1 februarie 2016 până la 24 octombrie 2016 și calcularea, achitarea în beneficiul Cristinei Andriuța a salariului pentru absența forțată de la muncă, calculat pentru 7 ore, pentru perioada 1 februarie 2016-11 august 2016.

Astfel, a explicat că Departamentul Trupelor de Carabinieri al MAI și-a onorat obligația de executare a hotărârea din 11 august 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău.

A precizat că solicitarea cu privire la calcularea și stabilirea duratei concediului anual de odihnă și achitarea compensației bănești pentru concediul nefolosit pentru perioada de timp de la 1 februarie 2016 până la 24 octombrie 2016, nu se regăsește în hotărârea din 11 august 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, iar în această perioadă intimata se afla în concediul pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani fapt confirmat prin ordinul nr. 132 ef. din 23 septembrie 2014.

A afirmat că în prezenta acțiune, Andriuța Cristina solicită obligarea stabilirii duratei concediului anual de odihnă pentru perioada timpului de muncă parțial stabilit pentru perioada de 1 februarie 2016 - 24 octombrie 2016, obligarea achitării compensației bănești pentru concediul nefolosit pentru perioada de 1 februarie 2016 - 24 octombrie 2016 și compensarea prejudiciului moral în sumă de 5000 lei, fiind pretenții rezultate ca urmare a executării de către recurent a hotărârii judecătorești din 11 august 2016.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea integrală deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că motivarea recursului depusă împreună cu cererea de recurs la instanța de apel la data de 4 septembrie 2020 (f. d. 141) este în termen, or, decizia recurată ce constituie obiectul prezentului recurs a fost notificată recurentului la data de 12 august 2020 (f. d. 139).

Intimata, Andriuța Cristina a recepționat recursul la 25 septembrie 2020, fapt ce rezultă din avizul de recepție a scrisorii recomandate (f. d. 155), însă nu și-a valorificat dreptul procedural de depunere a referinței.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în

contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Inspectoratul General de Carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Inspectoratul General de Carabinieri al Ministerului Afacerilor Interne, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh